

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1902-1904 : L 84:1 -
244**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

928

Falun. 31. 10. 1904.

Käraste.

Jag visste ju att detta skulle
komma och då det inte kom
på lördag så väntade jag
det med full säkerhet på
Söndag. Nu på elländagsmorn-
gonen sitter jag och undrar
om "jag nu kan med lugn
visa mig på gatan."

Glur som helst så vet jag ju
att du bok kommer en af de
närmaste dagarna och då för-
du så mycket glädje och upp-
muntran och blir allgipen.

af så mycken beundran, att du
alldeles kommer ur din su-
varande sinnesstämning. Flur
bedsen jag är åt att ha lagt stam
på borden. Kan jag ej säga och jag
är öfvertygad om att mitt bref
var mycket dunt. Jag befinner
mig i Raustant dunt och
kan ej skriva en rad.

Hvad själva hufvudfrågan
däremot angår så måste jag
än en gång säga dig att jag inte
hade en tanke på att det var
omt vår öfverenskommelse att
ge ut en bok på nytt, som redan
var tryckt och mera spridd än
någon af mina gamla böcker.
Det fall mig helt enkelt inte in,

eljest hade jag ju så lätt kunnat
fråga dig, ingenting hade ju va-
rit enklare, att jag ännu ge
ut den som bok det visste du
från början. Det är alldeles sant
som du säger, att jag inte talade
om att Edelfelt skulle rita till
den och i allt öfrigt höll den så
hemlig som möjligt, men det
var bara därför att den kritise-
rade den så hemligt hvar gång
jag nämnde den. Jag har själv
aldrig tyckt illa om den, (fast jag
menar, att alla andra göra det,) men
det är mig obehagligt att göra
hvad du ogillar så jag gick nog
bakom din rygg, men det var
indast af det skäl som jag nu nämmit
inte därför att jag ^{vill säga dig}. Däremot begrep
jag inte, tänkte inte på att du

betraktade boken som en Kanke-
reit. Du går nu och iibillar dig nå
många fula saker om mig; att jag sökt
smugga mig till att få ge ut boken för att
på förtjännna, men jag ber dig inner-
ligt och varmt för vår framtidas
vårskaps skull försök att drifva
bort dessa tankar, ty det är det
inte sant. Jag var väl slum, men
det föll mig aldrig in att Herr Ar-
ne gick in under vår öfverses-
kommelse. Den summa jag kunde
få för Herr Arne var heller inte
så stor, att jag för dens skull kunde
vilja kudda orätt mot någon
och minnet mot dig. Den är bara
sex ark, för Hellbergs stora upplage
fick jag 1800 Kr. så att jag kunde
aura mitt arbete fullt betaldt. Af

Om utgåfva redan köpt jag ett litet
skrifvar till honom.
lyst är han till den. Jag skall också
får framgång eller lycka af den.
det är en sak för mig, men den
är inte dålig för mig. Detta försä
faller mig också otroligt, men
det är sant.

Du har nu sex veckor på dig in-
nan den Kammer och till den tiden
är din baks i full succés. Du skall
då förvåna dig öfver att du varit
rädd för denna lilla obetygellighet. Och
jag vet, att framtiden härvidlag helt
och hållet kommer att ge mig rätt.

Jag sänder permen. Har du bett om den
förut? Det visste jag ej. I min tid stod det
alltid i skolvöckerna Fr. W. D. så jag antar att
medaljörerna har arätt. Till Klaiden skall
jag skriva och sända boken. Behåll den
andra som en sista hand tändlykt i fall
ej Klaiden skall på förläggare. Annars
du får haugen så måste du understå
sta dig att komma in i Sällskapet i